

KAPITOLA 1.

1870

Když se vydala z lesa domů, Belinda se snažila, aby ji sluneční svit procházející skrz listy příliš neokouzlil. Snažila se nemyslet na malá zvířátka krčící se v podrostu. Vymýšlela si o nich v noci příběhy tak často, až se jí zdály opravdové.

Dnes však dokázala myslet jen na to, že nemá žádné peníze a že na ni doma čekají sloužící, kteří chtějí, aby jim zaplatila.

Její otčím se z Londýna nevrátil.

Už na něj čekala téměř týden. Týden, kdy po něm nebylo ani stopy. A dívka se pomalu začínala strachovat.

Po smrti její matky se všechno změnilo.

Do té doby žila Belinda velmi šťastný život, i když se jí stýskalo po otci.

Sir Richard Wyncombe byl nesmírně chytrý člověk, který litoval toho, že má jen jediné dítě. Proto se rozhodl, že z Belindy vychová nejen milovanou dceru, ale také syna, kterého neměl.

Ženil se pozdě, neboť do té doby vedl zajímavý život plný cest po celém světě. Rád se setkával s lidmi z mnoha různých zemí a všichni ho obdivovali a naslouchali mu.

Sir Richard byl předním světovým odborníkem na orientální jazyky a vždycky doufal, že bude mít syna, který se vydá v jeho šlépějích.

Přeložil do angličtiny několik nejzajímavějších knih, které kdy byly napsány, a navštívil místa, kam se jeho souputníci nedostali.

Pak se zamiloval.

Bylo mu čtyřicet, když potkal krásnou dívku, již okouzlil svým vzhledem a zaujal svou inteligencí.

Jeho přátele zaujalo, že ztratil srdce až v tak pozdním věku. Když však poprvé spatřil Virginii Shelbornovou, okamžitě pochopil, že nic na světě není tak důležité.

Vzali se tak rychle, až to jejich rodinám přišlo poněkud nepatřičné, a byli neuvěřitelně šťastní. Virginia byla výjimečně chytrá, a přestože měla od svého uvedení do společnosti veliké úspěchy díky své kráse, většinu mužů od sňatku s ní odradila právě její inteligence.

Byla pro ně zkrátka příliš chytrá, což však byla naopak vlastnost, kterou na ní sir Richard Wyncombe obdivoval.

Naslouchala mu a učila se od něj.

Naopak ona podněcovala jeho mysl tak, jak to ještě žádná jiná žena nedokázala, a tak se sir Richard poprvé v životě usadil.

Jeden z jeho příbuzných, který zemřel bezdětný, mu odkázal pohodlný dům s pozemky v Hertfordshiru.

On i jeho žena jezdili na koni, ale nebyli součástí skupiny lidí, kteří měli v oblibě hony. Ti patřili – v čele s vévodou – k místní smetánce a udávali tón rovněž i v Londýně.

Místo toho si sir Richard a jeho žena užívali krásy a klidu své zahrady a Virginia pomáhala manželovi s jeho nejnovější knihou o orientálních jazycích.